

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1861

X. Erzbischof Wilbrand von Magdeburg schließt einen Vergleich mit dem Bischöfe von Lebus über die Zehnten im Lande Lebus und die Orte Seelow, Wuhden, Drossen, Göritz und Bolescowitz, am 7. März 1252, ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55508](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55508)

IX. Graf Magnus von Anhalt, Domprobst zu Lebus, verzichtet auf die Zehnthebung aus den im Lande Sagan neugegründeten Dörfern, am 1. Juni 1251.

Nos Magnus, dei gratia prepositus lubucensis, Comes iunior de Hanhalt, intendens pacifice vivere cum venerabili patre episcopo Wratiflauiensi et ecclesia sua — — protestamur, quod contentus veteribus decimis de districtu Zaganienfi, que collate fuerunt olim per Episcopum Wratiflauiensem Lubucensi prepositure et quas nostri antecessores perceperunt, de novalibus omnium villarum, que in eodem districtu postea sunt locate, nolumus nos immiscere, nec aliquam super hoc Wratiflauiensi episcopo vel ecclesie facere questionem. Datum Anno domini M^o. CC^o. LI°., kal. Junii.

Wohlfbrück I, 83.

X. Erzbischof Wilbrand von Magdeburg schließt einen Vergleich mit dem Bischofe von Lebus über die Zehnten im Lande Lebus und die Orte Seelow, Wuhden, Drossen, Göritz und Bolescowitz, am 7. März 1252, angenommen von dem Bischofe Wilhelm von Lebus am 24. April 1252.

Nos Willelmus, dei gracia episcopus Lubucensis, pro nobis et successoribus nostris recognoscimus et presentibus protestamur, quod nos irrefragabiliter omnia seruabimus, que in privilegio continentur, quod nobis et successoribus nostris pro se suisque successoribus dominus noster Wilbrandus archiepiscopus tradidit in hac forma. Wilbrandus, dei gracia sancte Magdeburgensis ecclesie archiepiscopus, omnibus in perpetuum. Quanto nobis ad episcopum Lubufanum et ecclesiam suam maior familiaritas est et fauor, tanto magis verborum pariter et factorum effectu volumus omnia providere, que familiaritatis possunt esse turbatio et fauoris. Sane cum nos venerabilem in Christo dominum Willelmum, episcopum Lubufanum, ad pontificalis nominis dignitatem omni quo potuimus deuotionis studio domino promouimus annuente, ut dilectionis germen, quod sinceritatis exhibitio seminauit, hinc inde inter nos et successores nostros et ipsum successoresque suos episcopos Lubufanos fructus multiplicis referat incrementum et nulla litigiose possit oriri materia questionis, Jus quod de nostro, Capituli nostri, nec non et ipsius domini Lubufani consensu ipsi et sui successores habebunt in theloneo, moneta et decima partis illius, que nos facta cum Brandenburgensibus marchionibus terre diuisione, continget presentibus declarantes recognoscimus, quod assignauimus sibi partem decimam lucri, thelonei et monete cum suis attinentiis et quod sibi dabitur annuatim nomine decime dimidius tertio argenti Magdeburgensis de unoquoque manso flammigo: verum quam diu durabit gracia libertatis, quam habebunt illi, qui recipient se sub nobis et terram incultam perducent ad fructum, volumus, quod aliquot mensure de mansis singulis secundum quod nobis visum fuerit in recognitionem decime sibi dentur. Insuper

volumus ut in omnibus bonis ecclesie Lubufane secundum, quod ipsa habuit ab antiquo, et villis Zelou, Bodin et ciuitate forensi Ofna cum atinenciis suis Goriza et Bolescouiz et aliis utilitatibus tam in mellificiis quam piscacionibus et venationibus habeat omnimodam libertatem ita quod nullus nostrorum iudicium aliquomodo se de hiis intromittere vel iudicare presumat. Hanc etiam nostram ordinationem, si Brandenburgenses marchiones tenere in parte sua secundum promissum suum voluerint, placet nobis. Alioquin dominus Lubufanus episcopus adiutorio nostro ius commune requiret ab ipsis. Ceterum promittimus pro nobis et nostris successoribus, quod nulli aliquid de bonis ecclesie nostre in districtu Lubufano donabimus vel in feudum concedemus, nisi promittat presatam ordinationem attendere et seruare, et ut hec ordinatio perpetua sit et nullis vnquam temporibus immutetur ipsam conscribi fecimus et sigilli nostri, capituli nostri munimine roborari. Datum Magdeburg, Anno graciae M^o. CC^o. quinquagesimo secundo, Nonas Marci, pontificatus nostri anno XVII. Et quoniam dominus noster et capitulum suum super obseruacione dictorum nos et successores nostros securos fecerunt litteris et sigillis, Nos etiam versa vice ipsos certos facimus hiis nostris litteris et sigillo. Datum Magdeburg, anno domini M^o. CC^o. LII°., in die Sancti Gregorii.

Original im Provinzial-Archive zu Magdeburg. Gercken's Cober I, 39.

XI. Erzbischof Wilbrand von Magdeburg vergleicht sich mit dem Kloster zu Naumburg am Bober über dessen Besitzungen im Lande Lebus, am 22. Februar 1253.

Wilbrandus, dei gracia S. Magdeburgensis Ecclesie Archiepiscopus, — inter Nos et Conuentum Canonicorum Nuwenburg — super bonis quibus in terra lubus se ius habere dicebant, concordatum est hoc modo, Quod nos cum sexaginta tribus mansis et omnibus atinenciis, pascuis, aquis, pratis, cultis pariter et incultis cum Molendinis et Ecclesie patronatu ac vniuersaliter commodis vniuersis nobis et ecclesie nostre villam Didikrsdorf retinemus et ipsis Centum sexaginta septem mansos dimittimus perpetuo possidendos, et Curiam Waryne, quam habent in spacio eorundem centum sexaginta septem mansorum, Ita quod in villis quas iam edificauerunt et edificabunt ibidem nichil juris obtinebimus, nisi quod eorum villici, qui volgariter iudices nominantur, de nobis uel si presentes non sumus de Aduocato nostro in lubus iurisdictionem recipiant iudicandi et statim, cum villani a nobis uel ab Aduocato requirunt, ipsis iurisdictionem illam sine denariis et sine cuiuslibet exactione muneris concedemus. — — Datum Magdeburg. —, Anno domini millesimo ducentesimo LIII, VIII kal. Marci, Pontificatus nostri anno XVIII°.

Wohlfbrück I, 177.